

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 34 (422)

Субота, 23 серпня 1975 р.

Ціна 2 коп.

Львівський досвід
управління якістю

АТМОСФЕРА

ТВОРЧОГО ПОШУКУ

На засіданні секції по якості при Червоноармійському райкомі партії міста Львова обговорювалась ініціатива колективів виробничо-технічного об'єднання імені В. І. Леніна і мотозаводу, які запропонували оголосити 1975 рік роком всебічної підготовки до п'ятирічки якості. Члени секції — представники партійних і радянських органів, профспілок, керівники і спеціалісти підприємств і будов, учені — глибоко і всебічно аналізували стан справ на підприємствах, обговорили питання про їх готовність до впровадження комплексної системи управління якістю. В районі є кілька заводів, які вже впровадили цю систему. Але на інших підприємствах через особливості їх технології, техніко-економічний стан і рівень підготовки кадрів її ще не можна застосувати сьогодні.

На засіданні були розроблені науково обгрунтовані рекомендації для поетапного розв'язання цього завдання. На одних підприємствах — таких виявилось 11 — запропоновано впроваджувати саратовську систему бездефектного виготовлення продукції, на більш підготовлених — систему бездефектної праці і тільки на передових — комплексну систему управління якістю.

Методичні рекомендації, підготовлені секцією, лягли в основу рішення бюро райкому партії, яке поставило конкретні завдання перед кожною групою підприємств, визначило строки переходу до комплексної системи управління якістю.

Керуючись цим рішенням, комісії по якості, створені при парткомі всіх підприємств, розробили конкретні заходи по дальшому вдосконаленню виробництва, впровадженню сучасної технології, механізації допоміжних робіт, розвитку метрологічної бази, підтриманню на певному рівні технологічної і трудової дисципліни і на цій основі визначили строки скорочення випуску виробів другої категорії і збільшення вищої.

Розробка рекомендацій — це тільки початок роботи секції. Спільно з Львівським філіалом Всесоюзного науково-дослідного інституту фізико-технічних і радіотехнічних вимірювань було проведено ряд науково-практичних конференцій і семінарів, на яких спеціалісти, командири виробництва, майстри оволодівали прогресивними формами управління, предметно вивчали особливості системи управління якістю.

Предметом особливої турботи секції по якості є підвищення професійної майстерності робітників. За її рекомендацією на всіх підприємствах району створено університети технічного прогресу. На всіх заводах і фабриках району проводяться «Дні якості», організуються виставки кращої продукції.

Два роки функціонує секція по якості при Червоноармійському райкомі партії. За цей час у районі в три рази збільшилася кількість підприємств, що випускають продукцію з Знаком якості. На кожному шостому з виготовлюваних виробів стоїть почесний п'ятикутник.

Райком партії, первинні партійні організації підприємств, керуючись Постановою ЦК КПРС, спрямовують свою роботу на дальше вдосконалення комплексної системи, вводять в дію нові резерви і можливості для поліпшення якості продукції. (РАТАУ).

ВСЕСОЮЗНА КОНФЕРЕНЦІЯ

РОСТОВ-НА-ДОНУ. (Кор. ТАРС). Тут відбулася всесоюзна науково-практична конференція «Комплексний підхід до організації ідеологічної роботи. Стиль і методи». В конференції взяли участь секретарі і завідувачі відділами пропаганди і агітації ЦК Компартії союзних республік, крайкомів і обкомів партії, вчені.

Конференцію відкрив заступник завідувачого Відділом пропаганди ЦК КПРС М. В. Грамов.

З доповіддю про поєднання господарської, організаційної та ідеологічної роботи Ростовської обласної партійної організації по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС виступив перший секретар Ростовського обкому партії І. П. Бондаренко.

В ІМ'Я МИРУ, БЕЗПЕКИ
І СПІВРОБІТНИЦТВА

Видавництво політичної літератури випустило збірник «В ім'я миру, безпеки і співробітництва». До підсумків Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі, яка відбулася в Хельсінкі 30 липня — 1 серпня 1975 р.

У збірнику опубліковано виступ Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на за-

гальноєвропейській нараді, прийнята Політбюро ЦК КПРС, Президією Верховної Ради СРСР і Радою Міністрів СРСР постановою «Про підсумки Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі». У збірнику дано повний текст Заключного акта, підписаного керівними діячами 33 європейських держав, США і Канади.

(ТАРС).

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

XXV з'їзду КПРС—

нашу ударну працю

Чорноморський суднобудівний завод з честю виконав план першого півріччя завершального року п'ятирічки й у всесоюзному соціалістичному змаганні серед споріднених підприємств зайняв перше місце. Колективу вручено перехідний Червоний прапор Міністерства суднобудівної промисловості СРСР та ВЦРПС.

У трудовому досягненні суднобудівників є вагомá частка праці глухих робітників, що трудяться в колективі. Вони систематично виконують і перевищують змінні завдання. Так, наприклад, молодий робітник стерняр Микола Петрович Буга за досягнуті високі виробничі показники в минулому році нагороджений знаком «Переможець соціалістичного змагання 1974 року».

З новим піднесенням трудиться у завершальному році п'ятирічки

ВАГОМИЙ
ВНЕСОК

М. П. Буга. Нині він іде з випередженням виконання соціалістичних зобов'язань 1975 року на 144 дні, що становить внесок у фонд завершального року дев'ятої п'ятирічки 10784 карбованці.

Поруч з М. П. Бугою, переймаючи його досвід, трудяться Костянтин Володимирович Подтикан, Володимир Степанович Панченко, Віктор Митрофанович Литвиненко та інші. Денні норми вони виконують на 150—160 процентів.

На честь XXV з'їзду КПРС колектив компактної групи заводу широко розгорнув соціалістичне змагання, щоб з честю виконати взяті соціалістичні зобов'язання.

І. ЧЕРНЕЦЬКИЙ,
ст. інструктор компактної групи УТОГ.

Чверть століття трудиться на Лубенському учбово-виробничому підприємстві Лариса Григорівна Відняніна. За час роботи на УВП вона добре вивчила всі процеси пошиття спецодягу, завоювала авторитет і пошану в робітничому колективі.

У даний час Лариса Григорівна працює запускаркою конвейєра швейного цеху. Колектив бригади, до складу якого вона входить, став на трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС і Л. Г. Відняніна прагне шодня налагодити роботу так, щоб забезпечити високопродуктивну працю швейниці.

На знімку: Л. Г. Відняніна.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ШВИДКИМИ ТЕМПАМИ

Трудівники нафтогазодобувного управління «Кунгурнафта» (Пермська область) на місяць раніше строку, наміченого зобов'язаннями, виконали завдання п'ятирічки по добуванню «чорного золота». За цей час одержано більше як сім мільйонів тонн нафти — майже в три рази більше, ніж за попередні п'ять років.

ГІРСЬКЕ РУСЛО РІКИ

Стала до ладу перша черга найбільшої в Грузії Верхньо-алазанської зрошувальної системи. Води ріки Ілто по тунелю, пробитому у відрогах Ців-Гомборського хребта, напоять 8 тисяч гектарів полів, садів, виноградників у господарствах Телавського і Ахметського районів. Будівельники здали об'єкт в експлуатацію раніше наміченого строку.

ІМЕННИЙ ЕКСКАВАТОР

Мільйон кубометрів ґрунту перемістив за п'ятнадцять років роботи на одному екскаваторі марки Е-10011 бригадир механізаторів тресту «Дніпроекскавация» Георгій Соколовський. Результат для машиніста землерийного механізму з ковшем ємністю один кубометр — рекордний. А в минулому році бригада Г. Соколовського трьома екскаваторами переробила 285 тисяч кубометрів землі, майже вдвоє перевищивши проектну норму виробітку.

Дізнавшись про це досягнення, колектив Костромського екскаваторного заводу «Рабочий металлист», де була зроблена ця машина, за досягнення високої продуктивності і за зразкове збереження техніки спеціально для Г. Соколовського виготовив новий землерийний агрегат удосконаленої конструкції.

У переддень Дня будівельника в урочистій обстановці українському механізаторові — передовику передано цю іменну машину. Бригадир запевнив, що віддасть костромському машинобудівникам дальшою ударною роботою.

ВЧЕНІ — ШАХТАРЯМ

Потужні вугільні пласти, єдиним призначенням яких було тримати земну «покрівлю» над головами шахтарів, тепер стали зоною активної виробки. За рекомендаціями вчених Всесоюзного науково-дослідного інституту гірничої геомеханіки і маркшейдерської справи їх повністю замінять штучні опори.

Вчені рекомендували гірникам кілька типів таких опор залежно від глибини проходки і породи, де пролягає штрек. Роль «підстраховувального» вугільного пласта тепер виконують залізобетонні, металеві і дерев'яні конструкції. Метод кріплення породи, розроблений ленинградськими вченими, успішно витримав іспит на ряді шахт країни. За підрахунками економістів, він дасть можливість значно раціональніше використовувати багатства земних надр, додатково видаючи на-гора більш як двадцять мільйонів тонн вугілля щороку.

ПІДВИЩЕНОЇ МІЦНОСТІ

На Магнітогорському калібрівальному заводі прийнято в експлуатацію цех металокорду. Його продукція призначена для виробництва автопокришок підвищеної міцності. Застосування металокорду дає змогу збільшити пробіг шин майже втричі.

З виходом цеху на повну проектну потужність шинна промисловість країни одержуватиме в півтора рази більше металокорду, ніж тепер.

АЛТАЙСЬКІ ЗДРАВНИЦІ

Освоєння нової гірської зони відпочинку на півдні Киргизії запропонували вчені — географи Академії наук республіки. Для будівництва курортного комплексу з санаторіями, пансіонатами, кемпінгами вони рекомендували великий район на мальовничих північних схилах Алтайського хребта між бурхливими річками Гульча і Абшир-Сай.

Тут напрочуд красивий ландшафт, прекрасні ліси і луки, сухе і жарке, стерильне в бактеріальному відношенні повітря. Все це є сприятливим для лікування легневих хворих. А просторі зелені долини — ідеальне місце для організації кумисолікування.

Нова курортна зона дасть можливість значно розширити контингент відпочиваючих, для яких улюбленим місцем проведення відпусток є узбережжя озера Іссик-Куль і горіхоплідні ліси у відрогах Ферганського і Чаткальського хребтів. З введенням в експлуатацію зони число відпочиваючих у Киргизії зростає вдвоє і перевищить півмільйона чоловік.

ДО ВІЧНИХ СНІГІВ

Наприкінці тижня найбільш поживавленими в Алма-Аті стають автомагістралі, що ведуть у гори Тянь-Шаню. Тисячі жителів казахстанської столиці вирушають на суботу і неділю ближче до вічних снігів. Їх приймає близько п'ятдесяти літніх баз відпочинку, створених на кошти підприємств у долинах річок і кришталевих чистих джерел.

Багаторічні дослідження казахстанських учених показали, що навіть короткочасне перебування в горах сприяє активізації обміну речовин в організмі людини. Особливо таким популярним став у алмаатинців літній відпочинок у горах поблизу вічних снігів.

ВИХОВАННЯ АКТИВНОСТІ

Десята п'ятирічка буде п'ятирічкою високої якості продукції — таке завдання поставив перед собою колектив меблівників Миколаївського УВП, готуючись до XXV з'їзду КПРС. Розв'язати його можна тільки за умови комплексного підвищення ефективності усієї нашої роботи, впровадження новітньої техніки, постійного вдосконалення технології виробництва, систематичного вивчення попиту споживачів на наші товари, і, у зв'язку з цим, вчасного оновлення асортименту продукції.

Однією з важливих передумов у розв'язанні цього важливого завдання є також висока професійна підготовка робітників усіх ланок, виховання у них комуністичного ставлення до праці. Саме піднесення ролі виховної та навчальної роботи у діяльності колективу і дає нам можливість працювати ритмічно, вчасно виконувати і навіть перевиконувати доведені завдання.

Що ж робить партійна організація для ідеологічного забезпечення успішного виконання поставлених перед колективом завдань і взятих зобов'язань на завершальний рік дев'ятої п'ятирічки?

Передусім зазначимо, що найбільше уваги ми приділяємо масово-виховній роботі і залуцаємо до неї не тільки комуністів підприємства, але й комсомольців, членів місцевого профспілки та бюро первинної організації УТОГ, бригадирів, майстрів, кадрових робітників.

Плани організаційно-технічних заходів, виховної та навчальної роботи, звичайно, також завжди складаємо з урахуванням думки кожного активіста. Це й гарантує успіх у нашій роботі.

Так, наприклад, затверджуючи план організаційно-технічних заходів по виконанню соціалістичних зобов'язань на завершальний рік дев'ятої п'ятирічки, ми врахували всі зауваження і пропозиції членів колективу, що були висловлені як на партійних, так і на комсомольських та загальних зборах робітників, ІТП і службовців під час обговорення Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Тоді ж ми прискіплю проаналізували роботу, виконану колективом у минулому році, відзначили бригади, що систематично виборювали першість у соціалістичному змаганні.

Комуністи й комсомольці, члени місцевого профспілки і бюро первинної організації УТОГ у своїх виступах вказували на позитивне в практиці дільниці, бригад, разом з цим відзначили й хиби, що іноді призводили до порушення ритмічності в роботі УВП.

Поточний рік незвичайний для нас не тільки тим, що він завершує п'ятирічку. Цього року ми відзначили 30-річчя перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, стали свідками великих позитивних зрушень на користь сил миру і прогресу на міжнародній арені.

Коментуючи результати миролюбної політики КПРС, що є наслідком втілення у життя Програми Миру, розробленої на XXIV з'їзді КПРС, ми, безумовно, розкриваємо їх зміст у зв'язку з успіхами всього радянського народу, успіхами свого підприємства, міста, області.

Виростити гідне поповнення трудової сім'ї — це не тільки наше прагнення, але й обов'язок. Це свідчення нашої вірності кращим традиціям робітничого класу. І цій справі ми надаємо великої ваги з перших же днів виробничого навчання юнака чи дівчини в колективі.

Так, цього року ми організували вечори-зустрічі молоді з ветеранами праці Миколою Павловичем Ткаченком, Миколою Никифоровичем Самойлюком, з учасниками Великої Вітчизняної війни Іваном Петровичем Матвєєвим і Олексієм Івановичем Хабаровим, що трудяться в нашому колективі. Оформили й спеціальні стенди: «Ветерани праці», «Вони боролися за Батьківщину». А до Дня Перемоги ветеранам війни вручили пам'ятні подарунки й портрети.

З метою поширення на УВП досвіду передових бригад, правофлангових дев'ятої п'ятирічки, якими керують Леонід Пантелійович Кривичкий та Михайло Михайлович Федоров, прозели вечори під гаслом: «Як я досяг такого виробітку?».

Показовим у нашій цьогорічній виховній роботі є те, що вона уже принесла плідні наслідки. На сьогодні п'ять бригад підприємства працюють з випередженням виробничого графіка на місяць. Розгортається боротьба й за те, щоб і в 1975 році підтвердити звання «Підприємство високої культури виробництва».

Висвітлюючи соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, похваляли свою роботу й редколегії стіннівок. Стінна преса почала більше приділяти уваги питанням поширення передового досвіду окремих робітників, бригад, а також викриттю недоліків в організації праці в окремих бригадах. Дуже вдалими, дієвими з цього боку були виступи через стіннівку Мотрі Опанасівни Ігнатенко та Євдокії Костянтинівни Варгакової.

Частіше в цехах з'являються «Блискавки», що повідомляють про перевиконання змінних, місячних і квартальних завдань.

З доброю ініціативою виступили торік робітники УВП, запропонувавши запровадити у колективі урочисте вручення бригаді-переможниці соціалістичного змагання за дострокове завершення п'ятирічки ялинки з новорічними прикрасами у день виконання нею річної програми. А ось уже цього року оголошено змагання за новорічну ялинку на честь дострокового виконання дев'ятої п'ятирічки.

Порушників трудової дисципліни, бракоробів, п'яниць у нашому колективі і торік було небагато. Але ось минуло уже сім місяців завершального року п'ятирічки, і ми бачимо, що їх стало ще менше. В цьому немала заслуга й редколегії нашого «Крокодила». Його «гострі зуби» не пропускають жодного порушника. Разом з тим це — свідчення роботи активістів з робітників. Їх індивідуальні бесіди з порушниками трудової дисципліни чи громадського порядку також, як правило, дають хороші результати. Запорукою цьому ще й те, що у нас існує порядок: якщо індивідуальна бесіда не дала належних наслідків, активіст виводить свого «підопічного» на громадський осуд, і тоді порушник постає лицем перед усім колективом і несе сувору міру покарання.

Разом з тим мені хотілося б тут зазначити, що, організовуючи масово-виховну роботу серед трудящих, партійна, комсомольська і профспілкова організації УВП підтримують тісний зв'язок з обласним Будинком культури УТОГ. Особливо допомагає нам Будинком культури у проведенні диспутів, вечорів відпочинку, популяризації успіхів ветеранів праці та молодих робітників — правофлангових п'ятирічки, кращих за професією. Там же виступають і наші гуртківці — учасники художньої самодіяльності, спортсмени.

В Будинку культури проводимо й урочисті збори, зльоти передовиків виробництва та інші заходи. А тому й свою роботу плануємо разом з радою Будинку культури, активом бібліотеки.

І ще одне: чимало лекцій, бесід, вечорів-зустрічей та обмін досвідом цього року ми вже провели і ще плануємо провести під девізом: «Трудовий подарунок XXV з'їзду КПРС». Це й зрозуміло. Адже на честь наступного партійного форуму колектив УВП зобов'язався виконати завдання дев'ятої п'ятирічки до 1 грудня. А у нас так заведено: дали слово — дотримаємо! Так буде і на цей раз.

М. ГЕРАСИМОВ,
секретар партійної організації
Миколаївського УВП.

Після виходу на заслужений відпочинок Г. О. Кишка не пориває зв'язку з нашим Товариством. Його неодноразово обирали членом правління обласного відділу, а в даний час Григорій Олексійович — голова ревізійної комісії облУТОГу.

За дорученням президії обласного відділу Г. О. Кишка перевіряє роботу і подає практичну допомогу УВП та бюро первинної організації Товариства, Будинку культури глухих м. Комунарська. Так, у червні ц. р. Григорій Олексійович підготував матеріали на президію, що розглянула питання «Про хід виконання постанови Центрального правління УТОГ та заходи по зменшенню втрат робочого часу і плінності кадрів на Комунарському УВП», чим на місці подав допомогу керівництву підприємства. Григорій Олексійович часто виступає також з бесідами перед робітниками в Комунарському будинку культури.

У день шістдесятиріччя вітаємо Вас, Григорію Олексійовичу, і зичимо міцного здоров'я, щастя і нових успіхів у громадській роботі.

Н. СЕЛЮТІНА,
член правління облвідділу
УТОГ, заст. директора Ворошиловградського УВП.
На знімку: Г. О. Кишка.

ФОРМИ ГЛАСНОСТІ

На завершальний рік дев'ятої п'ятирічки колектив Одеського виробничого об'єднання УТОГ взяв підвищенні соціалістичні зобов'язання: випустити і реалізувати понад виробничі завдання 1975 року готової продукції на 200 тисяч карбованців і одержати надпланового прибутку 40 тисяч карбованців.

Щоб забезпечити подолання накреслених трудових рубежів, місцевий комітет виробничого об'єднання велику увагу приділяє організації соціалістичного змагання трудівників і, зокрема, його гласності.

Як ми це робимо? У трьох цехах об'єднання — заготівельному, механоскладальному та швейному — налічується 11 виробничих дільниць. Щомісяця цехові комітети профспілки підбивають підсумки змагання за минулий місяць і визначають переможця. Місцевий комітет затверджує рішення цехкомів, призначаючи перехідний Червоний вимпел та грошову премію кращій дільниці кожного цеху.

Вручення вимпелів і премій відбувається в цехах в урочистій обстановці за участю адміністрації і керівників громадських організацій. Найчастіше виходили переможцями в змаганні ливарна дільниця заготівельного, гальванічна — механоскладального та друга — швейного цехів.

Однією з важливих складових в організації змагання є його гласність. Щоб зосередити увагу людей на головних, вирішальних і визначальних його факторах, щоб кожен знав завдання цеху

(дільниці) на певний місяць вперед, у виробничих приміщеннях вивішено щити: «Є завдання, його треба виконати».

Фанерна дошка такого щита має вирізи для назви місяця та для цифр проти найменувань деталей, що їх необхідно випустити за певний час. Такий щит, невеликий за розміром, дає можливість заздалегідь ознайомлювати робітників з місячним виробничим завданням, швидко проводити його оформлення.

Для ознайомлення учасників змагання з його підсумками за минулий місяць обладнано стенди: «Цехи — переможці соціалістичного змагання», «Дільниці — переможці...», які наочно показують, хто попереду, хто відстає.

Крім цього, в цехах обладнано щити, на яких вивішено графік виконання виробничих завдань за поточний місяць. В ньому вказано номенклатуру виробів, план на місяць, щоденні завдання і хід їх виконання по висхідній. Це дає можливість кожному робітникові завжди знати денне завдання цеху і хід його виконання.

Так на нашому виробничому об'єднанні налагоджено гласність в організації соціалістичного змагання. Цікаво було б довідатися, а які форми наочної агітації використовують на інших підприємствах та в об'єднаннях нашого Товариства? Як вони забезпечують наочність змагання?

Ю. ГЕР,
голова виробничо-масової комісії місцевого Одеського виробничого об'єднання УТОГ.

ГОТУВАТИСЬ ЗАЗДАЛЕГІДЬ

На початку серпня в Києві завершив свою роботу республіканський оптовий ярмарок по закупівлі товарів у промисловості для реалізації населенню в 1976 році.

Всі учбово-виробничі підприємства нашого Товариства, що взяли участь у його роботі, уклали договори на продаж своєї продукції торговельним організаціям.

Високу оцінку здобули на ярмарку нові моделі одягу, розроблені експериментальним цехом Харківського УВП-2. Серед нових виробів підприємства чоловічі і жіночі куртки з болоньї на утепленій підкладці, плащі жіночі з тканини типу «болонья» і плащі жіночі з водовідштовхуючої тканини. Ці вироби прикрашені оздоб-

лювальними строчками і тканинами іншого тону.

Багато нових моделей чоловічих сорочок представили на ярмарок Івано-Франківське та Львівське УВП-1.

Щоб у першому кварталі наступного року успішно запустити у виробництво моделі одягу, продані підприємствами на республіканському ярмарку, вже тепер необхідно подбати про забезпечення технічною документацією, підготувати до цього все виробництво.

Вже сьогодні особливу увагу слід звернути на якість вироблюваної продукції. Вироби мусять задовольняти високі вимоги покупців.

Т. ЯКОВЕНКО.

НОВІ ТОВАРИ

В усі кінці країни

І любителі, і професіонали вже давно визнали найкращі якості фотоапарата «ФЕД». Особливо він зручний у дорозі: малогабаритний, легкий, безвідмовний.

Останнім часом в магазинах продавався «ФЕД-4». А тепер на зміну йому прийшов модернізований варіант — «ФЕД-5». Ці апа-

Фотознімки відмінні

рати почав виготовляти Харківський машинобудівний завод імені Дзержинського.

«ФЕД-5» — малоформатна далекомірна фотокамера, призначена як для аматорських, так і для професійних зйомок. Різкість наводиться при допомозі далекоміра. На відміну від «ФЕД-4» він оснащений удосконаленим лічильником кадрів, вмонтованим експонетром, механізмом прискореної зворотної перемотки плівки. Для початківців тут особлива новинка — експонетричний пристрій допоможе їм безпомилково визначити експозицію. В новому апараті спрощено зарядку плівки, передбачено безкабельне з'єднання з лампою-спалахом тощо.

Фотокамера «ФЕД-5» — один з більш як тисячі нових видів товарів широкого вжитку, освоєних на Харківщині в дев'ятій п'ятирічці. Їх тепер випускають понад двісті підприємств області.

Як і попередник «Славутич-204», остання модель має приємний зовнішній вигляд: корпус і лицева панель оздоблені деревинною цінних порід, покриті високомічним лаком.

«Славутич-212» іде в усі союзні республіки. У нинішньому році підприємство випустить їх близько 300 тисяч.

А от і перші відзиви про новий телевизор. Заступник директора Київського Будинку радіо А. З. Онщенко повідомила:

— Ми одержали дві партії «Славутич-212», і їх одразу розібрали покупці. Єдине, правда, побажання для заводчан — удосконалити регульовальні «повзунки», щоб вони не спалили...

У ГУЩІ ЖИТТЯ

Усе трудове життя у Григорія Олексійовича Кишки зв'язане з нашим Товариством. Сімнадцятирічним юнаком він уперше переступив поріг Ворошиловградської фабрики глухонімих по виготовленню ліжок. То було в 1938 році.

Працював на підприємстві до початку Великої Вітчизняної війни, а після її закінчення знову повернувся на напівзруйновану фабрику ліжок і разом з всіма робітниками відновлював виробництво. Згодом працював заливником, майстром кокельно-ливарного й обрубного відділення. У 1955 році Григорій Олексійович очолив ливарно-заготівельний цех.

У 1959 році президія Ворошиловградського облвідділу УТОГ направляє Г. О. Кишку директором Комунарського учбово-виробничого комбінату глухих, де він працював аж до виходу на пенсію.

За час роботи на підприємстві глухих Григорій Олексійович виховав гідну зміну молодих робітників.

Іван Купріянович Авершин, що працював вагранщиком, з 1961 року — майстер УВП. Дмитро Платонович Кошман, Софія Григорівна Невідома, Антоніна Герасимівна Скобка, Оксана Іванівна Гончарова та багато інших його вихованців і по сьогоднішній день продовжують працювати на підприємстві, показуючи приклад у праці і побуті молодим робітникам.

БАЛАДА ПРО ГОЛУБІВ

Пам'яті пілотів — героїв Великої Вітчизняної війни.

Голуб голубку
Щасливо голубить.
Голуб голубку
Вірненько любить.
Та наступила
Неждана розлука:
З голубом сизим
Прощалась голубка.
Чорнії хмари
Геть сонце закрили.
Сміло на хмари
Птахи налетіли.
Падають тілі
Що не мали вже сил.
Блискавки сяяли,
Труби трубили...
І голуби
Хмари темні розбили.
Знов уставали
Блакитні світання.
Сизі голубки
Сивили в чеканні...
Довго в гніздах
Голуби не вертають...
Сиві голубки
Іх досі чекають...

Г. СТОЛЯРЧУК.

СЛОВО ПРО СЛОВО

Є на білому світі
Слова, наче квіти:
Подвоюють радість,
І — горе безсилим стає;
Ми з ними добріші,
Ми з ними щедріші,
Бо ними збагачуєм
Розум і серце своє.
Є на білому світі
Слова, наче світочі:
У них найтемішшу
Осяють дорогу твою;
Ми з ними мудріші,
Ми з ними сильніші:
Вони не підводять
Ні в праці, ні в чеснім бою.
Та є ще на світі
І слова, наче сіті:
Неволять і гублять
Все, що зустріну в путі;
Щоб сонце і небо,
Все лиш для себе,
Ніколи й нікому
Нічого не дати в житті.
Підлоти творіння,
Вони, мов каміння,
Влучають у серце,
Калічаючи життя;
Стаєм ми бідніші,
Стаєм ми дрібніші,
І ходим навщипки
І в помислах, і в почуттях...
Не бійтеся, люди,
З обличчя облуди
Стягнути личину
І викинути геть на сміття.
Щоб більш не плакала
Зміїного жала
На правду й довіря,
На щедрість і мужність життя!

Г. ШВЕЦЬ.

★ ★ ★

...І скільки ж мнє —
не спрощу кукушку,
Она уже не стала кукувати.
Из лесу в полдень вийду
на опушку,
Щоб на колоссях годы посчитать.
Возьму в ладонь
тугой, горячий колос,—
Он так доверчив, нежен и упруг,—
И у него спрошу, и дрогнет голос:
— Мне сколько жить? — ладонь
открою вдруг.
И сосчитаю по одной зернине
Число судьбой определенных лет.
Никто года так не считает наши,
А я считаю — как учил мой дед.

Н. НИРОВ.

ЧЕРВНЕВОЇ НОЧІ НА СВІТАНКУ

Хлопчині снилася левада в росах,
І пахло сіно м'ятним холодком,
А в небі сонечко гребло в покоси
Хмарини білі, наче молоко.
Він весь зарився у копицю сіна:
Тут звабливіше купелі, де сина
Купає ніжно мати молода,
Тепло легкими хвилями гойда...
У синяві десь бджоли забриніли—
То літаків грайливі табунці,

Ген, розбігаючись на всі кінці,
І, упірнаючи в хмаринки білі,
Мов стріли, ринули у вишину —
Там пісню розсівали чарівну.
Пірінкою злітає в небо сине
Хлопчина наш. І ось в його руках
Літак слухняний, наче кінч
з лозини.
Він верхи сів — й поніс
сріблястий птах.
Так носять тільки дужі руки тата...

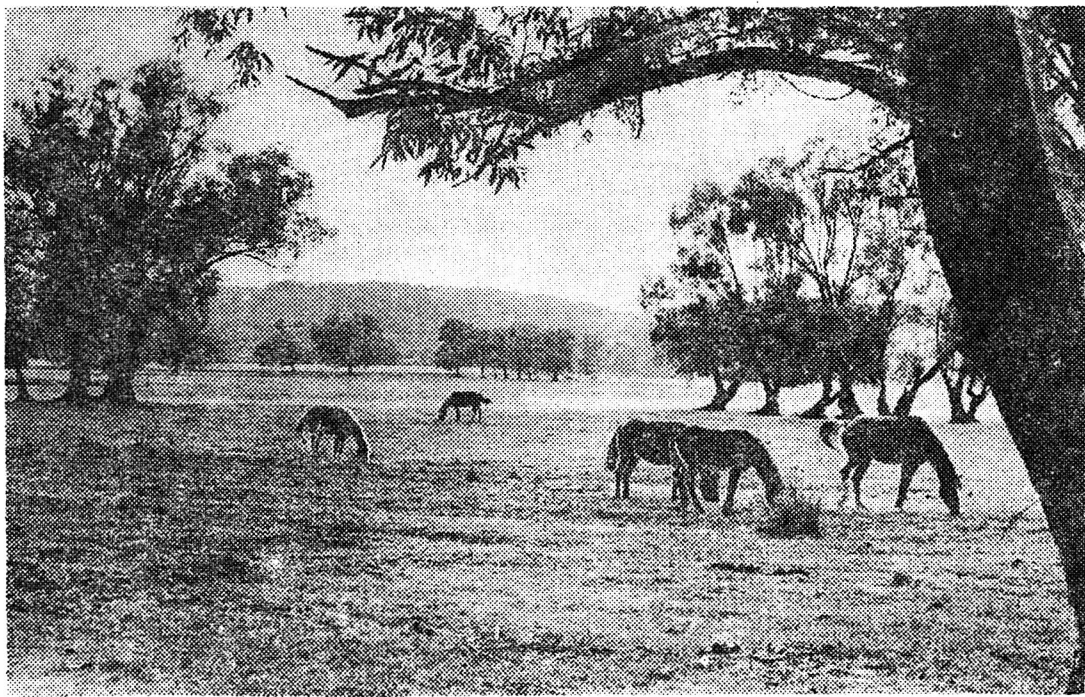
Внизу плывуть левада, сад і хата,
А він, легенький, лине у блакить...
І раптом гасне сонечко за мить,
Щось заревло, завило,
як вовчесько:
Страшне, невідворотне,
мов пожежа —
Повзе чудовисько із чорних хмар.
І не втекти — воно вже близько
Удар... і прірви глибина страшна,
І — розбудила хлопчика війна.
В. МИКОЛАЄВСЬКИЙ.

НА КРАЮ ОДЕССЫ

Здесь когда-то пески неоглядно лежали
Да темнел одиноко рыбачий челнок.
Это место «Пересыпью» люди назвали
За изменчивый нрав, за сыпучий песок.
Говорит нам о прошлом одно лишь название,
И постигнуть его невдомек молодым —
На Пересыпи высятся новые здания,
И цветут — зеленеют повсюду сады.
По дороге Котовского слева и справа
До черты горизонта заводы встают.
Это — нашей Одессы рабочая слава!
Здесь на вахте стоит жизнерадостный труд.
Мирно стелется дыма прозрачные гривы.
Что ж, суровая память за сердце берет:
Вновь встают перед взором руины и взрывы,
Сорок первый, войною истерзанный год.
Видишь, бросился в бой беззаветно и смело
Неизвестный матрос в бескозырке лихои.
Гордой болью пусть сердце сведет до предела,
Чтоб полнее ценить тишину и покой!

В проходные вливается бодрая смена.
По-одесски ребята в работе лихи.
Обгоняют все нормы они вдохновенно,
А потом о работе слагают стихи.
В дальних далах на кранах, лебедках и плугах
По складам нашу марку «Одесса» прочтут.
У друзей смуглолицых раскованы руки,
Пусть на наших станках будет радостным труд!
Над Пересыпью — чистого моря дыханье,
Устремились ажурные вышки в зенит.
Шлет Пересыпь окрестностям света сиянье,
В топку уголь бросая, ночами не спит.
Побывав в крутоверти штормов многобальных,
Перепробовав все океаны земли,
На Пересыпи приходят из плаваний дальних
И в ремонтные доки стоят корабли.
Здесь на кранах портовых раскинулось небо,
Здесь рабочие люди, здесь полная жизнь.
На Пересыпи пахнет железом и хлебом,
А без них человеку нельзя обойтись!

И. ДУЦЕНКО.

Ранок на лузі.

Фотоетюд В. ВАСИЛЕНКА.

МАЛЕНЬКІ ОПОВІДАННЯ

ПРИСВЯЧУЮ НАШИМ ЖІНКАМ

На пляжі мою увагу привернула
жінка в чорному. Вона то підсту-
пала нерішуче до води, то мовчки
ходила вздовж берега. На руках
у неї було малюток хворобливого
вигляду. Наблизившись до жінки,
я спитала:

— Ви хочете скупатися?.. Дай-
те мені дитину — я її потримаю.
Мати передала мені хлопчика,
скинула темний одяг і — я здиву-
валася: переді мною постало жі-
ночє тіло такої вроди, що мимово-
лі виникла думка: мабуть саме так
выглядала і Венера, не інакше.
Згодом запитала жінку: «Вибачте,
як ви опинилися з дитиною на бе-
резі річки?» — водночас хотілося
ще додати: чому в чорному? Сон-
це ж яке!

Вона зрозуміла. «Лікарі пора-
дили виносити сина до річки,—
відповіла.— Була в мене сім'я, бу-
ло й кохання, а тепер — начебто
маю все, тільки його не стало...».
Подивилася я їй услід: хлопчик
виросле доброю людиною, маючи
таку матір.

Того ж дня була свідком такої
сценки. У тролейбусі шестирічний
хлопчик неспокійно сидів біля вік-
на, показуючи пальчиком на водія.
на дорогу, на свою маму. По його
жестах я зрозуміла: дитина не
чує. Мати ж, одвернувшись від
сина, крізь зуби вимовляла: «Сиди
на місці... Не крутись. Не пока-
зуй пальцем!».

Я приязно усміхнулася до неї:
— Ваш хлопчик питає, чи дов-
го ще їхати?

Жінка раптом набундючилась:
— А яке ваше діло?

Мені стало ніяково. З болем
глянула на її дитя: його позбави-
ли найціннішого — спілкування з
матір'ю, її ласки.

Обікравши сина, мати обікрала
себе.

Повернувшись донька з побачен-
ня:

— Мамо, а що таке кохання?
— А ти як гадаєш?

— Це ж джерело з якого ніяк
не можна напиться цілющої води.

— Щастя тобі, доню, через бу-
дешнє довгого життя пронести
такі світлі почуття свого кохання...

Прийшла Оксанка з подругою
до хати;

— Собачка і котик де?
— Сплять.

Обережно прикривши ковдрою,
погладила їх.

Буває інше... Дорослі вистав-
ляють за двері квартир малень-
ких дитячих друзів і таким чином
руйнують світ, в якому діти ба-
чать дорослих не лише сильними,
а й гуманними.

— Що це?
— Трава.
— А це?
— Трава.
— А це?
— Трава.
— Трава, трава... Хіба вона ніяк
не називається?

Як ми можемо вчити дітей лю-
бити природу, коли самі її не
знаємо?

Л. ЛЮЛЬКО.

М. Ворошиловград.

Балада про міліцейську форму

Капітану міліції
В. І. Шинкаренку.

Висить вона, як реліквія.
Висить вона на гвіздочку.
Від неї несе і ліками,
І пороховом,
І пісочком.
Висить вона довго-довго.
Запилено, сумовито.
Форма постового,
Сліпою кулею вбитого.
Давненько висить ця форма,
Недоношена форма синя:
Ось зачепилася
за корінь,
Ось доторкнулася сіна.
Здається, вона ворухнеться,
Здається, вона жива
І серце бійця невмируще
Від холоду прикрива.
От тільки не вміла від кулі
Прикрити його в бою,
Від зливи на тихих вулицях,
Де й думки немає: вб'ють!
Не вміла...
Ця форма жила не дарма:
Ласкава і мужня
Продовжується
в неї служба,
І зносу цій формі нема.

М. МАЧКІВСЬКИЙ.

Памяти брата

Как же это? Что же это, Павел?
Стариков оставил,
дочь,
жену...
Не жалел здоровья—
в море плавал,
за двоих и за троих тянул.
Вот лежишь,
а люди все подходят—
складки горькие
у глаз и рта...
В смерть твою
не верю и сегодня,
не поверю завтра,
как вчера.
Был ты добр—
негромко, молчаливо.
Как Василий Шукшин...
И люблю.
Чашу жизни выпил терпеливо —
в сорок пять
стал грустным и седым.
Только как же? Что же это, Павел?!
Взорван мозг:
артериосклероз
словно револьвер к виску
приставил,
и спустил курок,
и весь вопрос.
Для меня ты —
в море, на просторе.
Льдиной тай,
земная суета.
Не могу...
Нет... брат мой снова
в море
далеко... надолго... навсегда...
А. СИМОНЕНКО.

ВЕРНОСТЬ

Я шел знакомой тропой
И вдруг заметил, я заметил,
Что кто-то рядом был с тобой,
Скрываясь в сумеречном свете.
Я мигом бросился в кусты,
Герзаем ревностью кипучей...
И мне навстречу вышла ты
С усмешкой колкою и жгучей.
Меня всего бросает в дрожь,
Я сознаю, что я ревную...
Я достаю спокойно нож
И подхожу к тебе вплотную.
— Так, значит, я уже не мил,
Что ж, получай — я замахнулся,
Я лезвие в тебя вонзил
По рукоятку и... проснулся.
Рассвет глотал ночную тьму,
Я слышу гул шагов за дверью...
Я в сны не верю потому,
Что я тебе безмерно верю.
И. САПОЖНИКОВ.

— Якось ми поїхали в Кам'янець-Подільський, щоб ознайомитися з школою для слабочуючих. Прибули зненацька — нас ніхто не чекав, не зустрічав. Підходимо до школи. Чуємо: грає баян. І діти співають. «Ще ж, мабуть, не наша школа?» — зупинилися. «Ні, наша, ось і вивіска». Заходимо. Так, діти готуються до концерту. Співають. А в перерві розмовляють між собою. Бесідуєть не за допомогою жестів, а мовою. Це й репетицію проводять самі. Так, учителів не було, але їхню присутність ми відчували. І — їхнє уміння, щоденні зусилля, любов до дітей, їхній талант. А головне — відчувалася велика праця педагогів. Та праця, що чекає кожного з нас першого вересня...

Так розпочала з нами розмову про новий навчальний рік директор Республіканського учбово-методичного кабінету спеціальних шкіл Міністерства освіти УРСР Емілія Феліксівна Ващук.

— Які найхарактерніші ознаки нового навчального? — запитуємо.

— Максимально наблизити навчальний процес спеціальних шкіл до програми загальноосвітніх закладів — найважливіша вимога сьогодення, — говорить Емілія Феліксівна. — На це нас націлюють партія і уряд, ухвали Міністерства освіти УРСР, — це — поклик життя. Озброїти учнів міцними знаннями в обсязі восьмирічної та середньої загальноосвітньої школи — таке завдання педагогів спеціальних шкіл.

— Що нового чекає учнів з 1-го вересня! Чи є доповнення, зміни в програмі навчання!

— В останні роки, — каже Емілія Феліксівна, — наші школи поступово переходять на рейки нової — об'ємнішої, насиченішої — програми. Є відповідний графік переходу. Згідно з цим в 1975/76 навчальному році за новим планом навчатимуться учні 4-х та 11-х класів шкіл для глухих. Зокрема в 4-му класі вводяться нові предмети: природознавство, ритміка та предметно-практичне навчання. Збільшується також кількість годин на позакласну роботу над мовою.

— В одинадцятому класі, — веде далі тов. Ващук, — збільшується кількість годин для вивчення рідної мови (з 3-х до 4-х), літератури (з 4-х до 5-и) та математики (з 6-и до 7-и). Крім цього, впроваджуються додаткові години з математики (одна година на тиждень в першому півріччі, та дві — другому). Також приведені у відповідність до типового навчального плану години з біології, історії, хімії, трудового виховання. Продовжено в одинадцятому класі вивчення курсу креслення, розпочатого в 7-му класі.

— Чи передбачається введення нових предметів у шкільну програму?

— Так, цього року в 12 класі вивчатиметься новий предмет: «Основи Радянської держави і права».

— Які зміни чекають учнів у школах для слабочуючих?

— За новими навчальними планами (у відповідності до програми загальноосвітніх шкіл) викладатиметься рідна мова та математика з 1—3 та 5—10 класів. Насиченіші, об'ємніші будуть програми з історії, географії та біології у 7—10 класах, з природознавства у 5—6, фізики у 9—11, з креслення у 10 та хімії у 10—12 класах.

— Яку допомогу надає спеціальним школам Республіканський учбово-методичний кабінет?

— Ми видали і розіслали 9 методичних посібників на допомогу вчителів спеціальних шкіл для дітей з фізичними вадами. Посібники орієнтують, звичайна річ, педагогів на нову програму. Нині готується до друку брошура Александрової Г. С. на вельми актуальну тему: «Робота над мовою в школах для дітей з фізичними вадами». Крім цього, щойно завершили перепідготовку на місячних курсах усі директори спеціальних шкіл для глухих та слабочуючих. Відрадно, що слухачами курсів були директори спеціальних шкіл у Молдавії, Білорусії, Литві, Латвії та Естонії — це свідчить про авторитет наших курсів. Цим ми завершили п'ятирічну курсову перепідготовку педагогічних та керівних кадрів у зв'язку з новою програмою.

них кадрів у зв'язку з новою програмою.

До нашої розмови прилучається завідувачка відділу сурдопедагогіки Галина Михайлівна Несен.

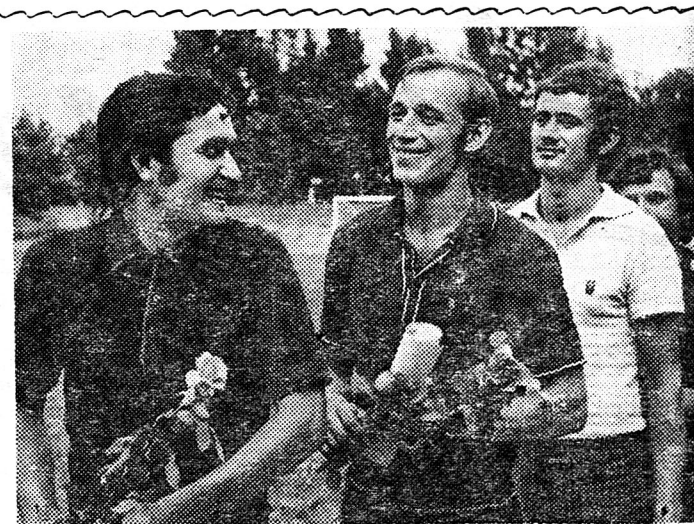
— Ще одна новинка, — говорить вона, — з нового навчального року в штати шкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих, а також у штати вечірніх і заочних шкіл вводиться нова посада техніки по обслуговуванню звукопідсилюючої апаратури, що встановлюється в класах. Таку посаду передбачено і в обладнаних відповідною апаратурою дошкільних закладах.

На закінчення Емілія Феліксівна Ващук говорить:

— Ми знаємо: діти вже змуждівалися по школі. Їх чекають світлі класи, сучасна апаратура, а головне — досвідчені педагоги. Їх у нас чимало. Є серед них майки. Є школи, що можуть бути взірцем для інших. Це — Одеська для слабочуючих (директор — Лев Миколайович Квичко), Жданівська для слабочуючих (директор — Дмитро Дмитрович Галала), Дніпропетровська для глухих (директор — Перьков Кім Іванович). Або візьмемо ту ж Кам'янець-Подільську. Тут учні — як одна велика сім'я. Немає окриків. Немає спонукань. Є старші, є молодші. Є піклування старших про молодших. Є чіткий ритм життя. Діти добре навчаються. І господарюють, як удома. Школа не знає замків. Кабінети відчинені для всіх... А головне — діти говорять... І все це — заслуга педагогів-ентузіастів, а також директора Костянтина Семеновича Гуляса та завуча Людмили Феліксівни Островської. Ми прагнемо, щоб кожна спеціальна школа була такою ж рідною домівкою для наших дітей. Щоб тут вони зростали фізично й духовно, набиравали міцних знань, готувалися до творчої праці, корисного діяння на славу нашої Батьківщини.

— За кілька днів — новий навчальний! Ласкаво просимо до школи, дорогі діти!

Розмову вів С. ПЛАЧИНДА.

В одному з попередніх номерів газета вже писала про перемогу футболістів Ворошиловградського облвідділу УТОГ на змаганнях серед команд третьої групи. Вони зайняли перше місце і в наступному році виступатимуть у першій групі. А сьогодні мені хочеться розповісти про наших спортсменів більш детально.

До складу збірної команди в основному входять робітники компактної групи УТОГ тепловозобудівного заводу імені Жовтневої революції. Серед них В. Трунов — капітан команди, воротар В. Левченко, нападаючий І. Есауленко, захисники — А. Карнаухов, А. Назаренко та І. Руденко.

У фіналі змагань наші футболісти зустрілися зі спортсменами Кримської області. Гра була напруженою, волю до перемоги показали обидві команди. Основний і додатковий час закінчився з рахунком 2:2, але по пенальті виграли ворошиловградці.

У досягненні перемоги велика заслуга тренера команди Н. А. Горошка, а також майстерна гра воротаря В. М. Левченка. На змаганнях його визнано кращим і вручено приз.

На тепловозобудівному заводі Валерій Миколайович Левченко працює обрубником сталевого литва з 1970 року. Товариші поважають його за гарячу працю, наполегливість, взаємовиручку. Свої змінні завдання він щодня перевиконує і видає по 2,5—3,0 тонни обрубаного литва.

Та ще прославився наш Валерій як сильний воротар футбольної команди. Спортсменом він займається з шкільних років. Маючи перший розряд з футболу, В. М. Левченко вже не раз захищав честь своєї команди на міських, обласних та республіканських змаганнях.

І. ВІСКУБ,

слюсар-складальник тепловозобудівного заводу ім. Жовтневої революції.

На знімку: радість перемоги... тренер команди (зліва направо) Н. А. Горошко, воротар В. Левченко, нападаючий І. Есауленко.

Фото автора.

Запитуй — відповідаємо

Стати садоводами — наша давня мрія. Де є така школа? Які умови вступу до неї?

Ольга і Люба МИСЬКО.

с. Яківка, Роздільнянського району на Одещині.

Найближчим до вас навчальним закладом, який готує садівників-виноградарів для колгоспів та радгоспів Одеської області є однорічна сільськогосподарська школа на базі Українського науково-дослідного інституту виноградарства і виноробства імені Таїрова (м. Одеса, Чорноморка).

На навчання приймаються особи з освітою за 8—10 класів без екзаменів.

Для вступу до школи необхідно подати: направлення господарства

на навчання, документ про освіту, довідки про стан здоров'я та з місця проживання, три фотокартки розміром 3x4.

Прийом документів почався з 1 серпня. Початок навчання — з 1 листопада.

Сподіваємося, що і правління колгоспу, і приймальна комісія згаданої школи допоможуть вам у здійсненні мрії.

П. ШИМКО,

інспектор управління учбових закладів, підготовки і перепідготовки кадрів Міністерства сільськогосподарства УРСР.

ВДРУГЕ ВИГРАВ „ЗАПОРОЖЦЯ“

Володимир Адамович Грабар працює на виворотці рукавиць Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2. Працює добре, змінні завдання систематично виконує на 140—150 процентів. Роботу на підприємстві В. А. Грабар успішно поєднує з навчанням у вечірній школі.

Щороку Володимир Адамович бере активну участь у розіграві грошово-речової лотереї УРСР всіх випусків. І треба сказати не безуспішно.

У кінці 1974 року на один з лотерейних білетів В. А. Грабаря випав крупний виграш — «Запорожець». Минуло трохи більше півроку і Володимир Адамович знову пощастило — за 50 копійок він вдруге виграв автомобіль «Запорожець».

Трудовіки учбово-виробничого підприємства № 2 тепло привітали свого товариша по роботі і побажали йому нових виграшів.

І. КАНАФЕЛЬ, заст. директора УВП-2.

Редактор П. БУЛАТОВ.

НЕЗВИЧАЙНИЙ ЗЛІТ

Здебільшого, коли в нас відбувається зліт глухих трудівників з концертною програмою, то арендуємо приміщення районного Будинку культури. Цього разу вирішили провести його на свіжому повітрі, на подвір'ї свого клубу. І вийшло непогано.

Чотирнадцять різних номерів концерту показали учасники художньої самодіяльності Харківського будинку культури. Особли-

во сподобалася глухим сцена «Подруги вірнії» у виконанні В. Армашевої, Р. Рязанцевої, К. Приход, Н. Тищенко та З. Плис, а також «Ізольована відьма», де ролі зіграли В. Армашева та Е. Волженко.

Сподобався учасникам зльоту російський танець «Залицальник», що його виконав колектив з участю В. Курилова. У присутніх ви-

кликали захоплення також і номери оригінального жанру О. Нестведа.

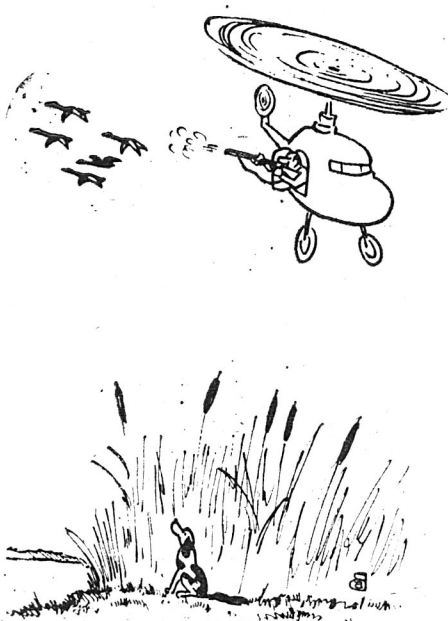
Дохідливо і зрозуміло прочитав лекцію про міжнародне становище директор Харківського будинку культури А. І. Росинський. Його виступ вийшов цікавим і захоплюючим. На закінчення А. І. Росинський відповів на запитання присутніх.

В. ФОМИЧОВА,

зав. Красноградським клубом глухих.

Харківська обл.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

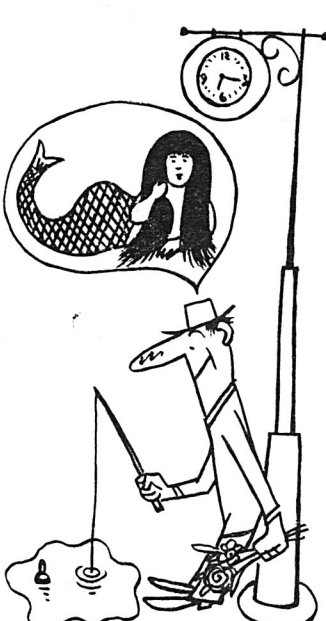

Без слів.

Мал. Б. ВОВКА.

Раціоналізатор.

Без слів. Мал. Г. ШИГОДСЬКОГО.